تفاوت بین تردید در نیت و منوی در کلام صاحب عروه

در ابواب وجوب صوم، حدیث سوم بودیم؛ حدیث بشیر نبال بود. تعابیری که علماء برای این حدیث فرموده بودند «حسن» را عرض کردم، دیشب برخورد کردم که مرحوم آقای خوئی در مستند عروه تعبیر کرده بودند «ضعیف است به بشیر نبال». من تا به حال به ضعیف برخورد نکرده بودم. این برای سند حدیث بود؛ شما هم مراجعه بفرمایید.

در فرع عروه بودیم. زود آن را تمام کنیم. مرحوم آقای حکیم همین حسن نبال را در جلد هشتم، صفحه ۲۲۶ فرمودند «کحسن بشیر النبال». مرحوم سید این فرع را چهار فرض کرده بودند که خوب بود. نکاتی در عبارت مرحوم سید و در فرمایش دیگران هست که من سریع فهرستوار میگویم. چون این فرع، فرع خوب و پرفایدهای است. شما به این آدرسهایی که عرض میکنم مراجعه کنید، مطالب خوبی ذیل آن هست.

مرحوم سید فرع سوم را به این صورت فرمودهاند:

> **الثالث: أن يصوم على أنه إن كان من شعبان كان ندباً وقضاءً مثلاً وإن كان من رمضان كان واجباً، والأقوى بطلانه أيضاً**
>
> **الرابع: أن يصوم بنية القربة المطلقة بقصد ما في الذمة وكان في ذهنه أنه إما من رمضان أو غيره بأن يكون التردد في المنوي لا في نيته ، فالأقوى صحته، وإن كان الأحوط خلافه[1]**

---

[1] العروة الوثقی ج۲ ص۴۱۲

بازبینی #1
ایجاد شده 21 مه 2026 12:54:56 توسط ... .
به روزرسانی شده 21 مه 2026 12:55:42 توسط ... .